சற் குருப்யோ நம:-

ஜகத் குரு

ஸ்ரீ சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

ச ம் ஸ் கி ரு த த் தி ல்

அருளிச் செய்த

(பிரஹ்ம நாமாவலி)

இலக்ஷணாவிர்த்தி.

இது

கோவிலூர் மடம்,

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக சுவாமிகளால்

செய்யுளில் மொழி பெயர்த் தருளப்பட்டு

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய

சுவாமிகளால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

15

இலக்ஷணாவிர்த்தி

பிரஹ்ம நாமாவலி

1 நிர்விகாரி
2 ஞான வடிவன்
3 அசங்கன்
4 சுயம்பிரகாசன்
5 சொப்பிரகாசன்
6 ஆநந்த ரூபன்
7 சத்தியன்
8 நிஷ்க் கிரியன்
9 முத்தன்
10 அகர்த்தா
11 அபோக்தா
12 நிருபத்திரவன்
13 நிர் லேபன்
14 நிர்ச் சம்பந்தன்
15 கூடஸ்தன்
16 ஆத்மா
17 நிர்த் தோஷன்
18 அப்பிரமேயன்
19 பிரத்தியக்ஷன்
20 அணு
21 அசரீரன்
22 நிரிந்திரியன்
23 அப்பிராணன்
24 அமநசன்
25 நிர்மலன்
26 சுத்தன்
27 புத்தன்
28 சர்வக்ஞன்
29 பரமாநந்தன்
30 சம்பு
31 அசலன்
32 நிர்க் குணன்

33 நிருவிகற்பன்
34 நிராகாரன்
35 நித்திய முக்தன்
36 அநாதி முக்தன்
37 அச்சுதன்
38 க்ஷேத்திரக்ஞன்
39 மநோவாசாமகோசரன்
40 அவ்யாகிருதன்
41 அக்ஷரன்
42 திருக்
43 பிரத்தியக்
44 சின்மாத்திரன்
45 சத்து
46 நிரீசுவரன்
47 நிர்ஜ் ஜீவன்
48 நிஷ்ப் பிரகிருதி
49 அசம்சாரி
50 நிர்ப் பத்தன்
51 நிரவயன்
52 அபரோக்ஷன்
53 சுவயம்
54 அகேயன்
55 அநுபாதேயன்
56 அப்பிரவிருத்தன்
57 சிவன்
58 அமிர்தன்
59 நிரூபன்
60 சாந்தன்
61 அபயன்
62 நித்தியாநந்தன்
63 நிர்விஷயன்
64 அநூதநன்
65 புராதநன்
66 சூந்யன்
67 மகா சூந்யன்
68 நிவிர்த்தன்
69 அகாமன்
70 அலோபன்

71 உந்நதன்
72 அக்குரோதன்
73 நித்யன்
74 சர்வகதன்
75 சர்வாதாரன்
76 நிராதாரன்
77 ஆதி
78 அநாதி
79 விபு
80 மகத்
81 நிரஞ்சநன்
82 காரணன்
83 அகாரணன்
84 சாக்ஷி
85 ஸ்தாணு
86 பரிபூரணன்
87 அநந்தன்
88 சர்வ சமன்
89 சர்வாதிஷ்டாநன்
90 அகண்டன்
91 அபரிச்சிந்நன்
92 அநாவிருதன்
93 சர்வ காரணன்
94 பிரமம்
95 யதார்த்த வஸ்து
96 சர்வாத்மா
97 சர்வாகாரன்
98 அநேக ரூபன்
99 ஏக ரூபன்
100 பரமார்த்தன்
101 வஸ்து
102 நிஷ்ப் பிரபஞ்சன்
103 நாநா ரூபன்
104 அபேதன்
105 நிர்விசேஷன்
106 அத்வைதன்
107 சர்வாபாவன்
108 சர்வதோ முகன்

விஞ்ஞாபநம்

பிரஹ்ம நாமாவலி

இந் நூலில் பிரஹ்மத்தினது 108 நாமங்களைக் கூறலின், "பிரஹ்ம நாமாவலி" அதாவது, பிரஹ்ம நாமத் தொகுதி என்று ஆகும்.

பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களை மீண்டு மீண்டும் ஆவிருத்தி யிந் நூலில் இன்மையின், "பிரமத்திற் குரிய வாகும் பெயர்களூற் றெட்டினுக்கும்" என்று சொல்லுதலினானும், நூலின் பெயர் விளங்கக் கூறுமையானும், "பிரஹ்ம நாமாவலி" என ஒரு நூல் சம்ஸ்கிருதத்தில் இருக்கின்றமையின், இப் பெயரே சாலச் சிறந்த தாம்.

இலக்ஷணவிர்த்தி.

(பிரஹ்ம நாமாவலி.)

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரண நநத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம். 1

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம். 2

சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற், பித்தனு மெனையு மாளப் பேருரு வாருரு வா யுற்ற,முத்தனு முத்தி ராம முதல்வனற் கமல பாத, நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்வாம். 3

வானவ ரசயாந் தொடர்பினு லுலகோர் வழுத்துறும் வன்னியைங் கரனை, வானவ ரதந

மணியறு முகனை மாசறு கொற்றவா ளிறையை, வானவர் முதுவன் பாலந வலவன் வணங்குநறு திருநெலை மாதை, வானவ ரதனு முத்திரா மேச வள்ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவாம். 4

பிரமத்திற் குரிய வாகும் பெயர்களுாற் றெட்டி னுக்கும், விரிவதாம் பருவ னூலின் விளங்கிய பொருள்க ளுள்ளத், துரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப், பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற் செய்தேன். 5

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றுகும் பகர் நூலின் கவிநூறே டொன்ப தாகு, மன்னகவி முற்றுநிறைந் தெங்கு நின்ற வஸ்திபா திப்பிரிய சொரூப மான, மன்னன்முத்தி ராமலிங்க தேசி கேசன் மருவுமென திதயமதுற் றுரைத்த தா குஞ், சொன்னவிந்நூ றனிற்கவியொன் றருத்த, மேனுந் துகளறவே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர். 6

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்

சொல்லலுறு மைங்கோச நாமல்ல வதனி
ஞற் ரேற்றலிற னரைதிரையுடன் - றாய்திலா
வாலிபம தாதியுந் தாகபசி துனுபெலன் பெலம
தில்லோ, னெல்லையற வேசொனவ னவையிலோ
ஞதியு மிகழ்காம மதமூலோப - மிழிபயங் குரோ
தங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்க மியலுமபி மாநமாந,
மல்லலுட னேகாண லாதியும றியாமை யறி
வொடுசு ழுத்திவிடய - மவைகடமின் வருசுகமு
மாகவைங் கோசத்தி னமர்விகா ரம்மெமக்கொன்,
றில்லையவி தம்பஞ்ச கோசங்க ளுறுவிகா ரங்கள
வை யின்மையினையு - மிலகவறி கின்றவறி வே
யுருவ மானதா லியாநிருவி காரியாமே. 1

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங்
கட்குந், துன்னுமக் கோசங் கட்குச் சொல்விகா
ரங்க ளுக்கு, மந்நிய மாக நின்றே யவைகளை
யறிவ தாலே, மன்னிய நாமே ஞாந வடிவமென்
றறிந்து கொள்ளே. 2

ஞாநமில்கா லந்தனினு ஞாநந்தோன்றி நண்ணுபினு மூன்றவத்தை தமிலேதோன்று, மூநவுல கங்கள்வரும் போதுங்கூட வுதியாம லேகின்ற போதுங்கூட, வீநமுட னேகாம லிவைகளியாவு மியல்பாகக் காணுமறி வேசொ ரூப, மானதனு லொன்றுடனுந் தொடக்கற் றென்று மமர்ந்திடுநா மசங்கனென வறிந்து கொள்ளே. 3

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ்சண்டன் சசிவந்நி யாதியையு மவைவிளக்கு, மகஞ்சட்சு முதலேங்கோ சத்தையுஞ்சொல் லவையின்விகா ரங்களையு மவையின்றோற்றந், தகவுதிதி மரித் தன்முத லையும்விளக்குந் தமையொன்றும் விளக்கவொண்ணத் தன்மையாலே, யிகழ்விலதா மியாமிகவுஞ் சுயம்ப்ரகாச னென்னவித யத்து றுதி யாகவெண்ணே. 4

நாமிலமே லேங்கோச முதலாகின்ற நலமில் சகங் களையறிவா ரிலாமையானுந், தீமையிலா

வறிவுருவே யானநம்மாற் செகங்களெலா மிகவறி
யப் படுகையானு,நீமமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க்
காணு நிகரினமை யறிவதற்கோ ரறிவுதானுந்,
தோமறவே வேண்டாத படியினுனுந் துகளறு
சொப் பிரகாச னுமென்ருேர்வாய். 5

காலமொரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபயகன்மங்
கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்கையானுஞ்,
சீலமிலங் கோசங்க ளிலாதபோது திரள்கன்மந்
தோன்ருமை யானுநாமிவ், வேலுசெயற் கோசத்
தின் புறம்பதானு மியாங்கருத்தா வுடன்போக்தா
வன்றதாலே, சாலவுறு கன்மபெந்த செந்ம
மாதி தரித்தலில்யா மாநந்த ரூபனுமே. 6

திநமாதம் வருடமொடு காலந்தோறுந் திகழ்
சநநந் தொறும்வருமூன் றவத்தைதம்மி, லின
மாகிப் பிறந்திறந்து போகுமைந்தா மிழிவான
கோசத்தின் வேருமாந்மாப், பனியான கோச
மூதிப் பதற்குமுன்னும் பஞ்சவித கோசமழிந்

தொழிந்தபின்னுந், தனியான வொருவிதமா யிருக்காநின்ற தன்மையினுற் சத்தியன்யா மென வேயோர்வாய். 7

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்குறித்தே யியற் றுபல விதகன்ம மவைகளாலே, பகருறுமெப் போதினுமே விவகரிக்கும் பஞ்சவித கோசத்தின் சாட்சியான, விகழ்வினமைப் புறம்பாகக் காண லாகா திருந்தாலுங் கிரியையிலாத் தன்மை யாலே, புகழ்தலுறு நாந்திநிஷ்க்கிரியனென்றே புண்ணியநீ யறுதியதா யெண்ணுவாயே. 8

ஞானமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங்கட்கு நமைவேருய் மிகவுமறிந் ததுவேபோல, ஞானம் வரு முனுங்கோச மவைக்குவேரு நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்தலானும், பானமலாக் காலத் தும் பஞ்சகோசம் பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்குறித்துப், பானமதா நாங்கருத்தா வாகா தாலும் பலவிதசஞ் சிதமறுநா முத்தனுமே. 9

ஞானமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ்செய்யு நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்குவேறு, யீன மிலா நாந்திநமு மிருப்பதாலே யின்றுமுத லாகாமி யங்களாக, ஆநமதாம் பஞ்சவித கோசஞ்செய்யு முறுகன்ம பெந்தநமக் கிலேய தாலே, ஞானவுரு வாகியநா மகர்த்தாவென்றே நாடியுளந் தனிற்றிநமு நண்ணுவாயே. 10

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீரநாசம் பெறுமளவும் வருகின்ற சுகதுக்கத்தை, யிராகவெறுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோசங்கட் கீநமினு மந்நியமா யிருப்பதாலே, விராவுசுக துக்கமவை புசிக்கின் றோனுய் மேவாமை யானுமறி வாமெமக்குப், பிராரத்தம் வேண்டாத படியினுனும் பேசுகின்ற வபோக்தாநா மெனவே யோர்வாய். 11

நனிவாத பித்தஞ்சி லேற்பநம தாதியாய் நவில்வியா தியுமுறிச்ச-னலிசூடு மிடியாதி பீடையுந் தூலதநு நண்ணுறும லாதுசூக்க, தநுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கங்குரோ தங்காமலோபமூமை

சார்செவிடி லச்சைமுத லானசுர மேசூக்க தநு
வினுக் கன்றிமூல, தநுவினுக் கில்லாத தாலுமே
காரியத் தநுவாக்கு சுரமுமூல-தநுக்குறுத லாலு
மித் திரிவிதசு ரங்களுந் தநுவினயல் சீவனுக்கே,
சநியாத தாலுமே யறிவாந மக்கிப்ர சங்கம்வர
நியாயமில்லாத் - தன்மையா னிருபாதி யாகின்ற
நாமிகத் தவறினிரு பத்திரவனே. 12

பகர்தலுறு தூங்கினவன் கையிற்றங்கும்
பதார்த்தமது நீங்கிமிகத் தானேசெல்லுந், தகை
மையுற ழுந்நமய மாதியான தகும்பஞ்ச கோசங்க
ளாந்மாவாக, நிகழ்தலுறு மெமக்கயலாய்த்
தோன்றிவேருய் நின்றுபுறம் பேயிறந்து நீங்க
லாலே, யிகழ்விலதா யிருக்கின்ற நாமேநித்த மீன
மிலா நிருலேப னெனவேகொள்வாய். 13

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந்தன்னைத்
தானுகும் படியாயு மவற்றின்வேருய், ஞாநவுரு
வாகுநமை நமக்குவேருய் நண்ணவுமே வேண்டு
மெனத் தவஞ்செய்தாலு, மீநமலா லாகாத படியி

ளுனு மியனித்ய வபரோட்ச வெமக்கெக்காலு, மூநமு[illegible] கோசதொடக் கற்றதாலு மொப்பி னிர்ச்சய் பந்தனக மெனவேயோர்வாய். 14

ஆற்றுகொல னடைகல்லே கூடமற்ற தவி கார மாஞலு மயவிகாரங், தோற்றுதல்போ லறி வவனிற் பகுதியீசன் றுவிதசகஞ் சீவருதித் திறத் தலானுங், தோற்றியவை யழிவதற்கு மூலமாகிச் சுயஞ்சித்தா யிருக்கின்ற நாமவற்றிற், சாற்றுபற் றற் றுறலாலு மிகவும்யாமே சாரகர்த்தா வாகியகூ டஸ்தஞகும். 15

நானென்று மாநக்துக் கிடமதாக நவில் கின்ற வாங்மாவாய்த் தோன்ருநின்ற, வீநமுறு புத்ராதி அலகூக்க விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பெற், ஞுநமிறன் புறம்பாகித் தோன்றலாலு முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவிகார, ஞாநகநப் பிரமமதாங் தானும்வேருய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மாவாகும். 16

தோடமெனும் வாதமுத லானதோடுந் துன்னியிடு மிராகாதி யதனிேேனுடும், பீடுெ று ஞான வஞ்ஞா னங்களோடும் பிறத்தலுட னிற தலுமே மயமதான, சேடிலதாந் தூலவுடல் ு கதேகஞ் செப்பியிடுஞ் சீவனெடு பூதங்கட்குங், கேடிலதாய் வேறுகி யிருப்பதானுங் கிளத்தியநிர்த் தோஷனென வறியவேண்டும். 17

ஆனபொறி யாலறிதல் பிரமேயந்தா னன்றியறி யாததப் பிரமேயமாகு, மூநவிந்தி யத்தறிசத் தாதிகட்கு முட்காரணத் தறிகால திக்குவஸ்து, வானதெனும் பிரகிருதி புருஷருக்கு மந்நியமா யிருகாரணத் தறியலாகா, தீநமில்லாதவைகளையு மறிவதாலே யிலங்குசற்சிற் சுகநாமப் பிரமேயன்றான். 18

ஏகதே சத்துடனெக் காலுந்தோன்று மியறமோ காரியமுப் பானென்றிற்கு, மாகமெலா மெக்காலுந் தோன்றீசற்கு மங்கங்கண் முழுதினுமெக்காலந்தோறுஞ், சோகமுடன் றேன்றுறுசீ வர்க்

கும்வேருய்ச் சொல்கால மவத்தைமுழு தினுமே
நானென், ருகுபிரத் தியக்ஷமதாய் விளங்கலாலே
யறிவாநாம் பிரத்தியக்ஷ ஞகுந்தானே. 29

பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலைவுறு பொறியறி தற்க லாததா
விலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய். 20

பகருமுட லுறுங்கன்மி யோகிலோக பாலர்
வைசு வாநரஞ தியசீவற்குஞ், செகசரிர முடை
யீசன் றனக்கும்வேருய்த் திகழுறுநாஞ் சிற்சுக
சத் துருவதாலுந், தகைமைநமக் கிவ்விதமோ
ருடலமில்லா தாலுமுட லெனதெனநு பவத்தா
லெற்கு, மிகவறிய மநித்தமெனும் யுத்திலோக
மேவுமத ஞலுமச ரீரஞமே. 21

அவனவன் சாதியின் ருெழிலவர வர்க்குறவி
னறியர்சா தித்தொழிலது - மமருசா தாரணம தா
யிலது போற்றேக மதனிலே வேறுபட்ட, வவமு

றும் பொறிகள்பல் விதமெனுங் காரியத் தாகுமற் ருென்றுசெய்ய-வறியாம லதனதன் காரியங் கை வந்து வதுவுநன வதனின்மட்டும், விவகரித் துக் கநவி லெடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண லற்றே - வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையுமவ் வியாபார மவையுமறியு, மவிருமறி வேயுருவ மாகியிந் தியமுதித் தடங்கலவை தொழில்கடம் மை - யறிதலுட னசையாம லுறுநானி ரிந்திரிய ஞகுமென வறிகுவாயே. 22

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப்பட் டும் பேசுபசி தாகமுடன் ருேற்றப்பட்டு, நலம துடன் சீவித்தேன் மரித்தேனென்று நாடுநந வதனின்விவ கரித்துமற்றைப், பலவிதமா மவத் தைகளிற் காணலாகாப் ப்ராணனுக்கும் வேருயத் தொழிலேக்கண்டு, நலமிலதன் றன்மமின்றிச் சாட்சியாகு நாமசைவி லப்ராண னெனவே யோர்வாய். 23

ஒருமொரு கூத்தாடி பலவேஷத்தை யுறுத லெனக் காமாதி பலவேஷங்கொண், டாருநந வதனின்வெளிச் சகமேயாகி யயர்கநவி னுட்சக மே யாகிமற்றைச், சீரிலதாஞ் சுழித்தியினிற் காணுதேகுந் தீதான மநச்செயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற் கந்நியமாய்ச் சாட்சியாகித் திகழ்வுறுநா மம்மநசென் றறிவாய்மைந்தா. 24

அறைகின்ற மலமூத்தி ரங்குப்பை சேறதிழி வாஞ்சுடலை சேரிமுதலா - யளவின்மல மேவுற்ற புவியொடுக லங்கல்புகை யாகின்ற புழுதிமுதலா, யுறைகின்ற மலமேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறு கோழை சளிபித்தமு - மொழுகின்ற மலமூத்ர முதலான மலமுற்ற வூநமுறு தூலதநுவோ, டுறு கின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத லொழிவின் மல முற்றசூக்க - வுடலினுடன் ஞாதவஞ் ஞாநமல முறுசீவ னுடனைந்து தொழில்களாதி, நிறை கின்ற மலமுற்ற வீசற்கும்வேறாகி நீண்மலமு மற்றுமிகவு-நிகழ்கின்ற ஞாநவா நந்தவடி வானநா நிருமல னென்றுகொள்வாய். 25

கொள்கின்ற சாதிவன் ஞச்சிரம மதனுடன் கூறதன தன்மதன்மங் - கூடுமத னுருபயன தாஞ்சொர்க்க நரகாதி குறைவிலதின் மிச்சமான, வுள்கின்ற கோடிபவ முதரெடக் குற்றுமிக வுலெ கின்ற சீவருடனே - யுளகிருபை யவதார மாற்ச ரிய முதலான வுறுதொடக் குற்றவீச, னெள் சீவர் சங்கத்த சுத்தமுறு பூதங்க ளியாவுக்கும் வேறதான - யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு மெமையசுத் தங்களெய் தாததாலும், விள்கின்ற விவைகணம் முடைவிவர்த் தங்களாய் மேவியே யுறாதலானும் - விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுத்த னென்னவே விளங்கிடவ றிந்துகொள்ளே. 26

அறைதலுறு தாணுயுங் கூடிநின்று மறிவற்ற கடமாதி பூதாதிக்கு, முறை தனக்கோ ரறிவிலதா யொன்றினேடே யுறுதலினு லறிவெனவே தோற்றுகின்ற, குறைவுறுமூன் றுடல்சீவன் மா யைகட்குங் கூறலுறும் வேருகி யவைகடம்மைக், கறையின்றிப் பிரகாசஞ் செய்தெப்போதுங் கரு போத வடிவாநாம் புத்தனுமே. 27

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவிதவ வத்தையுறு ஞேயத்தையு-மறியாமை யுடனறிவ தாயி லகு சர்வபுத் தியாகின்ற ஞாநத்தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயிர்களா யமர்ஞாதி ருக்கடமையு-மவர்களினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா யினதெனவ வத்தைமூன் றதனினு மறிகின்ற வடிவமேநம்-மளவிலா வுருவான தாலுமித் திரிபுடியை யழிவினு மில்லையாயி, னறிவரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளை யு மறிகின்ற தாலும்வித-மனைத் தெனவ வத்தையும றியுநாஞ் சர்வக்ஞ னகுமென் றறிகுவாயே. 28

தநதாநி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிரா சாதி யா னீங்குகாலை-தவிராத கையுடைமை பிரியமது செலவாதி தன்னினு லொருவுகாலை, யினமான புத்ராதி பிரியமவ ரனலுற்ற விலமதா னீங்கு காலை -யிழிநால வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரியமதுவும், பிநமாம்பி ராணகண்

டமதான வாக்கினை பெறுபோத கன்றுசீவன் - பிரியமது வும்ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமெக் காலுமே பிரியவுருவாங், கநமான வாந்மாவை யன்றி யொன் றிவ்விதங் காணுத படியினுலுங் - கருது மெக் காலுமே தானுக வுற்றநாங் கழறுபர மாநந் தனே. 29

கநவிடயஞ் சுழுத்திசொர்க்க விடயந்தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த காரணந்தன்னிற், றனதுசுக்கப் பதிபிம்ப மாகத்தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சைநிட்டை, துனுகாலந் தனிலுதிக்குஞ் சுகங்களாந்ம சுகமான படியாற் றற் சுகமதின்றிப், பனுசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியாலும் பகர்சம்பு நாமென்றோர்வாய். 30

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசம்விட் டலைகின்ற தூலவுடல் லோகலோகஞ் - சுழல்கின்ற விருதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச் சூழ்ந்தலைக் கின்ற தாகி, யேய்கின்ற வறல்வந்நி யிவையசைக் கின்ற கா லிவைகளுக் கிடமதாகி - யெய்துற்ற வம்பரம்

பௌதிகச மட்டியோ டெலேயிலவை யாவுமுட
லாய்த், தோய்வுற்ற மெய்யறிவு ளசைகின்ற வீச
னுஞ் சொல்கின்ற வேகமுடனே - சுழல்கின்ற
பறவையென வீரைந்து திக்கினுஞ் சூழ்கின்ற
நூறுகோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடி
டினு மளவைகா ணுததாகி - யங்கங்கு சாட்சியா
யசைவிலா தமருநா மசலனென வறிகுவாயே. 31

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையுமாக்கித்
தகுமிரா சதந்தனிற்சீ வரையுமாக்கி, யத்தமோ
குணத்திலுல கதையுமாக்கி யவைகடமை விரித்
தடக்கி யுகங்கடோறும், வித்தாமாய் விளையாடல்
செய்துகொண்டு விளங்குபிர தாநத்திற் கதீத
மாகிச், சுத்தவதிட் டாநமதா யபரிச்சிந்ந சுகவடி
வா புருநாமிர்க் குணனென்றோவாய். 32

ஆருமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங்கட்கு
மப்பாலா யவையினதிட் டாநமாகி, யேகமதா
மத்துவித ஞாநமாகி யிருக்கின்ற நாந்தனிற்றான்
விகற்பமற்றே, போகுமிவை தமிற்கூடி னலும்

பற்றுப் புகனிமல படிகம்போல் விகற்பமற்று, வேகலிலாக் கடமாதி புறம்வெயிற்போ லிருக்கின்ற நாநிருவி கற்பனுகும். 33

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரமமென்று மதற்குருவ நாமமிலை யமூர்த்தமென்று - மாமுன்பினுட்புறமில் பிரமஞ்சாட்சி யாகுமென்று மறிபடுத லலிலாதி, லேகமதாம் பிரமமிதற் கநியமாகி யிவைவிளக்கு மறிவுநிரா காரமென்று - மீரிரண்டு சுருதிகளுங் கூறலானு மியல்கதிரை நாடுமந முடனேநீண்ட, சோகசிதா பாசனுக்குஞ் சித்ததென்னுங் தொடர்பால்வாள் வெட்டுமநற்சூடுங்கையிற் - றெருடருதல்போ லிலதேற்றற் சுபாவசித்துச் சொல்லுருவ ரகிதரென வேண்டுமோவென், சோகமிலுத் தியிஞலு நாமேயுள்ளிற் றேற்றுபொறி வெளிப்பொறியின் விடயமின்றித் - தொடரவையை விளக்குமநு பவத்திஞலுந் துகளினிரா காரண மெனவேயோர்வாய். 34

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனுயு மநுதிநமு மமர்தலாலே - யதர்மமொடு தர்மமத னுனி

தம் பெத்தனே யன்றியொரு காலுமுத்த, னய மாக வலனென்று கன்மகாண் டத்தினி னண்ணு மாங் மாவிதென்றே - நாடுபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞானத்தி னவின்மலங் கன்மமதனு, லுயருதலில் பெத்தனு யுறுவன்ஞா னத்தினி லுயர்முத்த னவ னென்றே-யுபாசனா காண்டத்தி, லாங்மாவி தென் றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவனுக்கு, மயலாகி நிருவி கா ரவ்வறிவ தாமெமக் காகுபெங் தத்தொடக்கு - வணுகவொரு காலத்து மில்லாத படியினு லமர் நித்ய முத்தனுமே. 35

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர்சாலோ காதியெனக் கற்பிதமா யழியுமுத்திக், கேமமுறப் புறம்பாகச் சித்தித்தென்று மெள்ளளவுங் கிரகிக்க விடக்கூடாதாய்த், தோமறுசற் சிற்சுகமே வடி வாங்தம்மைச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி, யாமதனு லேலைங்தின் மேலாநாமே யநாதிமுத்த னெனவகத்தி னறியவேண்டும். 36

நழுவல்சுத நழுவாதச் சுதமதாகு நாடு மொரு தூருண்டின் மேலிராம, னழுவுகின்ற

தூலவுடல் பிரளயத்தி னழுவிலிங்க வுடல்பூத
ஞாநந்தன்னி, னழுவவித்தை மாயைபரன் சீவ
னுக நவிலுமையே மூக்கயலாய்ச் சுகசிற்சத்தாய்,
நழுவலிலா தெக்காலுந் தானேயாக நண்ணி
விளங் கிடுதலினச் சுதனுமாகும். 37

மூலவஞ் ஞாநகா ரியமதா யமர்கின்ற மூன்று
த நு வுஞ்சேத்திர- முன்னுமிதை யறிபவன் சேத்
ரக்ஞ னுகுநீ மொழியர்த்த மறியேனெனல், சீல
மில பாவவுரு வஞ்ஞாந மிதுபரம சித்திலா
ரோபமாகித் - திகழநா தியதெனச் சொல்வதா நா
னெனச் சேத்திரந் தன்னினுற்ற, வாலம்ப மில்
லறிவ நாதியா யுறுவத்தி யாசமாம் பூர்வதேக -
வாங்மவரு பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாங்
மப்பி ராந்திகட்கு,மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை
யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்யாசமு - மோக
மென நீக்கியவ் வதிட்டாந மாயறியு முரணினுஞ்
சேத்திரக்ஞன். 38

மலையுமாக மென்னலந் தக்காணம் வாக்கென் னன் மருவுபத் திந்திரியமாம் - வருமிருவ கைக்கு மிக வெட்டொணுப் பொருண்மனோ வாசாம கோசரந்தா,னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற் சூநியம தாமெனிற் சுருதிபிரம -மஸ்திபா திப்பிரிய மென்றுமதை யறிபவ னதுவாவ னென்றுமின்ன, மெலையதற வோதலிற் பொருள்சூந்ய மலவாயி னெட்டொணு தெவிதமென்னி-லெழுகின்ற திரி விதவ வத்தையறி கின்றசித் தெலைபுற்ற வாக்கு மநதி, னலைதலுற மந்நுவய வியதிரேக மவையை யறி பொருளலா தவையின்விடய-மல்லவா தலின் மனோ வாசாம கோசர ஞகுநா மென்னவறிவாய்.

ஆற்றுமுரு நாமமொடு விவகரிக் கப்படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா - மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகம தன்காா ணப்பிரமமாச், சாற் றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின் முக்கு ணங்களுற்ற-தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே சமமுடன டங்குகாலை, யேற்றுபிர தாந

மோ டவ்வியா கிருதமூல கதன்மூல மென்று
சொல்வ-ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்தியாய்ச் சித்த
தா யியலுசர் வக்ஞபிரமந், தோற்றுலகின் மூலமா
மறிவில்பிர தாநமது துகளுலகின் மூலமாகாச் -
சொல்லுமிவ் வேதுவொற் சகமூல மானநாந்
துரிசிலவ் வியாகிருதனே. 40

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநா ருண்டுபிர ளய
ஞாந மவையினுச - நணுகின்ற மூவுடற் கதிதசித்
தானநா நந்தலில தாலக்ஷரங், காசின்மறு யுத்திசர
மெனல்வேத மதனினுற் கழறுபொரு ளக்ஷரந்
தான் - கருதுமீ மாம்சன் சங்கைமுன் னுள்ள
பொருள் காணலாம் பொறியினதனு,லாசின்மறை
விதிநிடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே
யறையுமென்னி-லாரணம் பொறியினுற் பிரமமறி
யப்படா ததுவிதிநி டேதமென்னப், பேசுமவை
யாலுரு திம்சையைச் செயவொணுதென்றுதான்
பேசல்போலப் - பிரமமே நாமென்ன வறியெனக்
கூறலாற் பிரிவினு மக்ஷரந்தான். 41

அறிவதுதி ருக்காம தாங்மாவ லாதுதா னமர்
திரிசி யங்களாங்மா-வன்றுலோ காயதன் சங்கைய
நம் வநிதைமுத லானபோ கங்களெல்லா, மறிங்
தநுப விக்கையா லாகந்தி ருக்கென்னு மவனையே
சாருவாக-னமரவே கண்டித்த லிங்திரிய மில்காலை
யறிவுகெட் டொன்றையுங்தா, னறிங்தநுப வித்தி
டா தாலுமே யிங்திரிய மமர்காலை யறிவதாக-வாக
மது விலகலா லாகமறி வன்றுபொறி யறிதிருக்
கென்னுமவனே, யறிதத்வ வாதிகண் டித்தலய
ஞல்வழக் கற்றபடி யேபிராண-ஞங்மாவ லாதிங்தி
யங்களாங் மாவுமே யன்றென்று ரைக்குமவனே,
யறியுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராணபொறி யாக
முத லியாவுமநமில்-லாவிடிற் ரேற்ருமை யான்
மநங் திருக்குமற் றதுதிரிசி யங்களென்னு-மவனே
யுங் தார்க்கிகன் கண்டித்தல் புத்தியில் லாது
விடின் மநதுசலந-மதனுற்றி ருக்கன்று புத்தியே
யறிவென்னு மவனையும் புத்தனீக்க, லறிதலுறு
யாவுஞ்சு ழுத்தியிலி லைச்சூந்ய மாங்மாவெ னவனே
நவில்பட்-டாசாரி யதுவுமாங் மாவன்று றுஞ்சுகம

டைந்தனன் சுழுத்தியிலென, வறைசீவ னறி வென்பன் யாவரையு நீக்கல்வே தாந்தியறி விற்சீ வனே-யாதியாய் விடயவரை யிலகலா லறிவல்ல வவை யறியு நாந்திருக்கே. 42

அகநோக்க மநதினில கப்படும் வஸ்துவே பிரத்தியக் கந்தவாந்மா - வவித்தையா திகளினுற் சீவாதி யாய்ப்பராக் காம்விர்த்தி வெளிநோக்க மாய்ச், சகமீசர் சீவர்சாஸ் திரமென்னும் விட யங்க டமிலலேந் தோய்ந்துபருவஞ் - சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடிலாங் மாமிகத் தகுநிரதி சய முத்தியென், பகர்சுருதி வாக்யவுப தேசமுற் றுடல்பொறிகள் பல்கரணம் யாவுநீக்கிப் - பன்னி டும் பிரத்யக்கு விர்த்தியென் றுறுபெயர் பற்றியே தன்னைநோக்கித், தகைமையுறு வெய்யிலின் விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத் திரமதாகச்- சநிக்கின்ற விர்த்திஞா நத்தையே காணுநாந் தயங் கிடுபி ரத்தியக்கே. 43

செடமாகி யறிவற்றுத் தோற்றுகின்ற செகங்களையுஞ் செயற்கையறி வாகவுற்று, மட

மான தறும்மியற்கை யறிவின் மூன்று வகையான
வுடல்களையு மியற்கையான, விடமான வறிவாகித்
காணுநின்ற வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல்லா
மற், றிடமாமற் றொருருவடிவு மிலாததானுஞ் சிந்
மாத்ர னெனவென்றுஞ் சிந்தைசெய்வாய். 44

நானெனமூன் றவத்தையினுண் ணேக்
காய்த்தோன்று நாலேழ்தத் துவங்கள்வெளி
நோக்காயீதென், றீநமுடன் றேற்றுறமேழ்
தத்துவங்க ளிருவகையா மையேழுந் திநங்க
டோறு, மூநதிரி விதவவத்தை களினுந்தோன்றி
யொழிகையினுங் கூடவொழி யாமற்றானே, யீந
மிலா நித்தியமாய் நிலைமையுற்றே யிருக்கின்ற
நாமேசத் தென்னவோர்வாய். 45

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு வைசு
வா நரன்முதலதாய் - மன்னுபர மாங்கிச னீறுகா
ரியவீசர் வகையுடன் விராட்டாதியாய்த்,திரமான
சுத்தமீ ருஞ்சத்தி பேதங்கள் செறிசீவ ராயி
ருந்து - திகழிவரு டன்சரிய தாயிலக ஞாநயோ

கங்களைச் செய்ததிகளைங், கரன்வேல ஞதியா
நூதரே சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதியாய்க் -
கதிர்ஞாந யோகஞ்செய் நந்திதண் டீசாதி கந
யோகி கட்கும்வேறு, புரமான நமிலவர்க ளோ
ரொர்கா லந்தனிலு திப்பதா லுண்மையலதா -
லுயர்வாம கண்டசித் துருவமா கின்றநா முறுநிரீ
சுவரஞமே. 46

சீவனற் றெழிறனிற் சீவனுஞ் சீவனுய்ச்
செறிபொருள வித்தைதன்னிற்-சேர்பிரதி பிம்பி
தசி தாபாச னவனளவில் செந்மநற் கன்மமுற்றே,
பாவமறு சித்தசுத் தியையுற்று பாசனை பலசந்ம
முற்றவதனுற் - பகருமே காக்கிரம டைந்துசா தந
முடன் பரமதே சிகனையுற்றே, தாவில்சிர வணம
நந மேநிதித் தியாசந சமாதிசாட் சாத்காரமுந் -
தடையறச் செய்துறுமஞ் ஞாநமும் பஞ்சவித
தகுபிரம முந்தவிர்த்திச், சீவத்து வங்கெட்டுப்
பிம்பசை தந்நியச் சித்துமாத் திரமதாகச் - செறி
கின்ற தாலியா நிர்ச்சீவ னென்னவே தெளி
வுடன றிந்துகொள்ளே. 47

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சாங்கியன்
பெறுசங்கை சீவாதியைப் - பிரகிருதி முக்குணத்
துண்டுபணி நிற்கையிற் பிரமநிஷ் பகுதியெவித்ம்,
விரவுகயி றாதிகளை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவா
தின் வாக்குமாத்ரம்-விளங்குமூ லப்பகுதி பிரமத்
தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தியாலுந், திர
நநவு கநவுசக மியாவுமதை யறிகின்ற சித்தாக
வழிதல்கண்டுஞ் - சித்தின்வே றுயறிந் தவனுந்ம
பிரமத்தி செய்கின்ற பாவியென்றும், பரமிலவை
யாவுநம தருவென்று கண்டவன் பரப்பிரம மென்
றும்வேதம்-பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்றநாம்
பகருநிஷ் பிரகிருதியே. 48

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரியாய் வந்
நவாச் சிரமங்களு - மருவிவைக் குரியதந் மாதந்ம
பேதமும் வருமிவற் றின்பலமதாத், தருசொர்க்க
நாகாதி யும்மவற் றின்சேஷ சநநமா ணாதியாவுஞ்
சம்சார மாகுமிது தநுவைநா மென்றிடிற் றன்னை
யுறு மிவ்வுடற்குத், திரமருவு நாமநிய மெனவறிந்
திவ்விதந் தேர்சிதா பாசனுக்கே - சிறிதுமிலை யிவ

னையு முடலையும் பொய்யெனத் தேர்ந்திவற் கதித
மான, பிரமமக மெனவறிந் துறுமெமக் கர்ப்பமும்
பெந்தசம் சாரமில்லாப் - பெற்றியாற் சுத்தசித்
தாகின்ற நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே. 49

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவிலன பெத்த
னுங் கள்வன்க யிற்றினலே - கட்டுண்டல் போற்
பிரம நாமெனும் புத்தியை மறைத்துமே களவு
செய்த, திட்டவஞ் ஞானமது வந்தவுட னேயகந்
தேகமென மானித்திடுந் - திருடனும் புண்யபா வங்
குரோத காமாதி தீயபா சங்களாலுங், கட்டுண்ப
னப்போது துக்கபய செந்மங்க ணக்கிலா துண்டு
பானற்-கருணையின்மெய்ஞ் ஞானம்வந் துடன்மாந
மற்றபின் கநபெந்த துன்பவற்கும், விட்டொழித
லாலுமுட லுலகினுன் மட்டிடா வியனகண் டாநந்
தமாய் - மேமெவமக் கொருபெந்த மும்மில்லை
யாதலான் மிகநாம பெத்தனுமே. 50

அத்தமுறு சாணுதி யவயவமு டைத்தாகி
யமர்கின்ற மூவுடற்கு-மநியமா யாகாய வுருவமாய்

மூவிதவ வத்தையின் கரியதாக, நித்தமுறு மென்
றனக் கெற்கெனவொ ரவயவ நின்றிடா தாலுநம்
போ - னிகழுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவ
மென்ன நேர்கின்ற பொருளுமன்றிச், சுத்தமுறு
நம்மினிற் கற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு மூலக
மதனைத் - தொட்டுமே யவயவமி லாதாலு மிவ்
விதந் துகளூற்ற வுபயவகையாய்ச், சத்தமுறு
மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்திடாத் தகுதன்மை
யோடுதானே - தானுயி ருக்கின்ற நாநிரவ யவ
னெனச் சந்ததமு மெண்ணுவாயே. 51

ஆதரமாங் கன்மகாண் டத்திலோது மதந்ம
தந்ம மதன்பலன்கள் பத்திகாண்டத், தோதலுறு
தேவதையும் பரோட்சமாகு முயர்ஞாந காண்
டத்தி லோதுபிர்மந், கேதமுறு மவைபோலப்
பரோட்சமின்றிக் கேட்டவுடன் குருகக் கிளர்த
லாலே, யேதமிலா தப்படியெப் போதுந்தானு
யிருக்குநா மபரோட்ச னென்னலாகும். 52

அறைசுயந்தா னுயிருத்த லெவிதமென்னி
லஞ்ஞாந காலத்தி லநியமாகி, மறைவிலதா யில

கேழ்தத் துவமுஞாந மருவினபின் ஞானலவாய்த் தள்ளலுற்ற, வறிவிலதாங் தத்துவங்க ளிருபக் தெட்டு மாகமுப்பத் தைந்தினுக்கு மப்பாலுற்ற, விறவின்முப்பத் தாறுந்தத் துவமெப்போது மியா மாக விலங்கலிஞுஞ் சுயமென்றோர்வாய். 53

இதுவென்று தள்ளலுற லேயமஃ தின்மை யத கேயமது வெங்ஙனமெனி - லியன்மூர்த்த மோடமூர்த் தமதெனப் பிரமத்தி னுக்குபய ரூப முண்டா, விதையறிந் திதுவல்ல வல்லவென் றறி யென்ன விசைசுருதி சொன்னபடியே-யியல்பிரம மதனுடைய சச்சிதா நந்தமா யெய்தமூர்த் தங்க ளுடனே, சுதவுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதி யாற் சோதித்த றிந்துகொண்டு - சொல்லுமிது பாம்பல்ல வல்லவென் றறிதல்போற் றுகளபர மார்த்தமாகி, யதமதுறு மேயமா முலகையல வல வென்ற கற்றிநற் பரமார்த்தமா-யறிவான நாமகே யன்னெனக் காணலா மாகையா ஞமகேயன். 54

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமநு பாதேய மடைபடாப் பொருளதெவித - மாமெனிற் கன்ம

காண் டத்தினிற் சொர்க்காதி யாநந்த மேவிரும்
பித், திடமதுட னித்யாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ்
செய்துளோ னப்பலத்தைச் - சேருவன் பத்தி
காண் டத்தினிற் சிவனுதி தேவர்களை மந்த்ராதி
யா, லிடையறவு பாசநா திகள்புரிந் தோன்பதம
தெனுமுத்தி யடைவனித்ய - வெழின்முத்தி யிச்
சையாற் சவனுதி செய்துளோர்க் கியலுபல மப்ப
லம்போ, லடைபடும் பொருளலா தேற்கவே யுற்ற
தா மாகவுறு கின்றவதனு - லவத்தையின் கரியதா
யெப்போது மேவுநா மாநுபா தேயனுமே. 55

ஏற்றுபிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்தனு
மெவிதமெனின் வங்கமதனி - னேகினேர்க் ககல்
கரைம ரங்களே குதலலா தேருகப் பலிலுற்ற
தான், ஞேற்றவே யேகாது போற்கணிற் ஞேற்றி
னுந் துனுயாநதின் மாறியெணல்போற்-ஞெழிலகங்
காரமுறினு மாங்மதிட் டியினிலொரு தொழினமக்
கின்மையானுங், தூற்றகங் காரமதொ ழிந்திருந்
தாலுநஞ் சுயதிட்டி தனினிவிர்த்தித் - தொழிலை

யஃ தறுதலா னும்மதின் கண்ணதாய்த் தோற்று
ப்ய தொழில்குறித்து, மாற்றுநந் திட்டியிலொர்
பிரவிர்த்தி யாந்தொழிலு மாமெமக் கணுகவில
தா - லவ்விருவ கைக்குமமர் சாட்சியா கத்தொ
டக் கற்றநா மப்ரவிர்த்தன். 56

இலகுசிவ னென்னுமது நான்காவ தாம்
பொரு ளெவிதமெனி லொன்றுதிக்கி, லிலகலற்
றென்றெழித லுறுமவத் தாத்திரய வியலுசக
மூன்றினுக்கு, மிலகுகரி யாகியே நான்கதாம்
பொருளதா யெலையிலத் துவிதசித்தா, யிலகியுறு
கின்றநாஞ் சிவனென்ன வநுதிநமு மிருதயத்
துன்னுவாயே. 57

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம்யோகா வமிர்த
மொடு தேவாமிர் தம்புசித்தே, சாகின்றே னல
னென்றே யுற்றபேருஞ் சாரீசர் பிரளயத்தி னசித்
தல்போல, வேகவநந் தாநந்த சித்துநாமென்
றிலகலுறு மோட்சவமிர் தத்தையுற்றேன்,சோக
முட னெருக்காலு நசியாதானுஞ் சொல்கின்ற
வமிர்தனெனத் துணிந்துகொள்ளே. 58

உருவமில் லாதவ னிருபஞ மெவிதமெனி லுறுபூத பௌதிகங்கட் - குருவமுண் டிவையை யறி சட்சருவ மென்பர்சில ருறுமிவையி றக்குமந மே, யருவமென் றறிவர்சில ரதன்வியா பாரத்தை யறிபுத்தி யருவமென்ப - ரப்புத்தி கர்த்தித்துவ போக்கத்து வக்கடமை யறிகின்ற சீவனவனே, யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபணி யாட்டியுமடக் கிவா சனையதாக- வமருமூ லப்பகுதி யருவென்ப ரதனினுக் கதிதமா யிவைகளுடைய, விரிவொடுக் காதிகட் கமர்சாட்சி யாகவே மேவியே யுறுகின்ற நாம் - விளங்கவே தோற்றினுங் காணுணுத் தன்மையின் மிளிர்கின்ற நிருபணுமே. 59

விறகினீலுண் டாம்வன்னி விறகைச்சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின்மெய்ச் சுருதியாலும், பிர கிருதி புருஷசையோ கத்தினுலும் பிறந்தவகண் டாகார விருத்திஞாந, நிறைபிரமத் தினின்வே ருய் பகுதிபூமா னிகழ்சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு, முறுகரியா யுற்றநமி விறத்தலாலே யுலக மில்நாஞ் சாந்தனென வோருவாயே. 60

பயமற்றோ னபயனு மொன்றுக்கொன்று
பயமுற்ற மிருகபட்சி மநுடர்மன்னர், மயலின்
முனி சுராசுர ருலோகபாலர் மாலானே முதலான
பெயர்களாலுஞ், சுயசித்தா மகண்டநமை யறுக்க
வெட்டச் சுடநனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப
டாதா, வியலுமொரு பயமதுவு மற்றேயுற்ற
வெழிலான நாமபய னென்னவோர்வாய். 61

ஈநவிட முறுதேனி ஞேரூர்கள் சீமைநல்
விராச்சியம தாள்வர்சுகமு - மெதிரியநல் வியாதி
யுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடியாதி துன்ப
முறலா, லாநந்த மென்னல்கூ டாதிராச் சிய
முழுது மாளுதலு நூறுவயது - மரோகதிட காத்
திரமு மாதியா மிலட்சணம டைந்தவர்க் குற்ற
மநுட, வாநந்த முண்டிதனி னூறுநூ றதிகமா
யரிவரையி லுற்றசுகமு- மமருகா லாந்தரத் தழித
லா வித்தனையு மமர்மாயை யென்றுதள்ளி, யூக
முறு வார்திபணு மசநமென வேவிட்டொ ருக்
காலு மாறவிலதா - யுளவகண் டாநந்த மேயுருவ
வானநா மொப்பினித் தியாநந்தனும். 62

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரம மா யிலகலானும் - பிரமத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவொரு பிங்கசத் தின்மையானும், பிரமவுரு வாநமக் கெக்காலும் விடயமில்லை பெறுவிடயம் வந்ததென்னப் - பிறங்கலும் புத்திராதி துக்கசுக மவையிலோன் பெறுதல்போற் றோற்றினலுந், தரவிவே கத்தினற் பார்த்தவுட னேயவைக டகு மவற் கிலதுபோலச்-சத்துமாத் திரமாக வேகண் டபொழுதிலே சத்தையே யன்றியுலகம், விரிவாக வந்ததும் போனதுவு மில்லையென்று விடயமுறு பற்றெறங்ாளும்-விமலவாங் மாவினுக் கில்லாத தாவி யா மேவுநிர் விஷயனமே- 63

முன்னுமிழி நூலதநு வுதித்துநாளுய்மொழி கின்ற வருடமதில் லயமாதற்கு, முன்னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டிதன்னின் முளைத்ததுதான் பிரளயத்தில் லயமாதற்கு,முன்னும்விசிட் டர்கண் ஞாநங் தன்னினலே முடிகின்ற லயமதனை யடை தலுக்கு, முன்னுநா மிருக்கின்ற படியினலே மூர ணறநாம் பழையோனேன் றகத்திற்றேர்வாய். 64

விளைதலுறுஞ் சமட்டியென மேவுமுட ருன் மூன்றுந், தளிர்தலுறு புரமிந்தச் சார்மூன்று புரத்திலுநா, மளவுபடா வடிவான வதிட்டாந மாயிருந்து, விளையாடு மதனுனும் விளங்குபுரா தநனுமே. 65

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத்தங்குஞ் சடங்களெலாஞ் சத்தன்றி யெய்போதுந்தான், மிகவு மசத் தானபடி யாலுஞ்சித்து மேவுமிலட் சணமு மிலட் சியத்திலின்றிப், புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்திலின்றிப் போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே, பகருமொரு வஸ்துமில தாலுநாமே பழமறைசொல் சூநியனென் றறிந்துகொள்ளே. 66

அவ்விதமாஞ் சூநியமு மறிவிற்சூந்ய மாமெனவே யபாவமா யறிகையாலே, யவ்விதமா யதையறியு ஞாநந்தானு மமர்ஞாநா பாவவநு பவத்தினிற்ரு, னவ்விதமே யிலதாலவ் வறிவினேடே யமருசூ நியமும்போ யயலொன்றுந்தான், செவ்வி

பெற வில்லாத படியினுனுஞ் செறியுமகா சூநிய னென் றறியவேண்டும். 67

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்களு மன் றென் று நீங்கலாலே - யைந்துவிட யவ்விகா ரங்க ளூங் தூலத நு வன்றுநா மாதலாலே, சார்சநந மா ணமூப் பெவ்வங்ந வாலிபஞ் சரைமுதல்வி கார மவையுங்-தகுசூக்க த நுவுமக மலதான்ம றப்பாதி சங்கற்ப மாதியாகச், சேர்விகா ரங்களுமவித்தை யோ டுறுகின்ற சீவனக மன்றதாலே-செறியுமறி வறியாமை முதல்விகா ரங்களுங் திகழ்மாயையுற்ற வீச, னேரகம லாததாற் சர்வஞ்ஞு ஞுதியொடு நிக ழைந்து தொழில்களான-நிரைவிகா ரங்களூந மக் கில்லை யாதலினி விர்த்தனு மென்னவறிவாய். 68

மயிர்நகங் தோனீரி ரத்தமொடு கோழைசீ மலசலங் தசைபீளையும்-வழும்பத்தி சுக்குலந ரம்ப மூக் காம்வேர்வை வனமிற்கு றும்பியாதி, செயி ருற்ற விவைகளைக் கேட்கினுங் தொடுகினுஞ்

சீயென்ன வருவருப்புத்-தீண்டிடிற் ருகமே செய்
யவேண் டிடுதலாற் சேர்கணிற் கண்டவுடனே,
நயமிலா வருவருப் புண்ணினைக் காளத்தை
நண்ணலா வருவருப்பு-நாற்றமுந் துர்க்கந்த மாத
லா னற்கிராண நண்ணலில ருவருப்பு,வியமிலிவை
யுறும்வநிதை தனைமேவி னனிந்தை வியாதிதுன்
புறுதலானு - மேவுமித் தோஷமெல் லாமறிந்
ததிலிச்சை விடுதலின காமனமே. 69

தேகியென்று கேட்டுவந்த பேர்கடமக் கில்
லையென தெந்த நாளுஞ், சோகமின்றிக் கொடுப்
பவனே யீகையுடை யோனென்னச் சொல்வர்
ஞானி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந்
தன்னையுமே தனையுற் றோர்கட், கீகையின னமி
கவு மலோபனென வருதிநமு மெண்ணுவாயே.70

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூலதே மதினதி
கஞ் சூக்கவுட றாலதேக, மதினதிக மதினதிகம்
பஞ்சபூத மதினதிகம் மாயையதி னதிகமீச, னதி
னதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமேநா மானதன னம
வைகளனைத்திலுந்தா, னதிகநமி லும்மதிக மிலா

ததாலே யமர்நாமே யுந்தனென் றறிந்து கொள்ளே. 71

கன்மமொடு கர்த்தாவி னிடமதாயுங் கருது பஞ்ச பூதங்க ளிடமதாயுந், தொன்மைசுக துக்க மவை வரினுஞ்சுற்றஞ் சோரருடன் மிகுமாசர் சநங்கடேகம், வன்மைபசு புண்மிருக செந்து பீடை வகைவகையா யநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் றுக்கினுநம் மிடத்திற்றுக்கா விதமதனு லக்ரோத னுமென்றோர்வாய். 72

நிதித்தியாசந யுக்தி முற்றிற்று.

சமாதி யுக்தி.

பிரிவுறுமெத் தேசத்து மெக்காலத்து பெருவான மொருபடித்தா யுறல்போற்சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ்சத்திற் பஞ்சவித கோச முள விடங்களெல்லாம், விரிவுறுமக் கோசத்தை காண்பானுயா மேவியே யெப்போது மிருத்த

லாலே, யிரிதலின நித்தியனென் றெக்காலத்து மிதயத்தி லவ்விதமா யெண்ணுவாயே. 73

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற் பிதமதாய்ச் செறிமாயை யீசரிவரிற் - றிகழேக தேசகற் பித மாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்தவத்தை, யிதி லேக தேசகற் பிதமைந்து பூதங்க ளிதிலேக தேசமுலக- மிதிலேக தேசகற் பிதமதாந் தேசங்க ளிதிலேக தேசமூர்க, ளிதிலேக தேசமாங் கிர கங்க ளிக்கிரக மிதிலேக தேசமுடல்க- ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய மிவிதமா யெணுமொன்ரு டொன்றுகூடாச், சுதவுலக முழுதினையு மறி கின்ற வறிவதே சொருபமா யெங்குநிறைவாய்ச் - சூழ்ந்துறைத லாலியாஞ் சர்வகத னமெனத் துணிவாக வெண்ணுவாயே. 74

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ்சூக்க மிதற்காதா ரந்தூல வுடலநேக, விஷிதவுடற் காதா ரம் விராட்டேயாதி மிளிர்சகங்க ளவைக்கிடந் தான் மாயையீச,னவர்தமக்கு மாதார மாகச்சச்சி

தாநந்த மாயிருக்கு நம்மிடத்திற், கவிழ்தலுறு மிவைகளெலா மேகதேச கற்பிதமா தலினுமே சர்வாதாரன். 75

ஆதார மென்று முன்சொ லவிதமீ சுரனந் தத்துக்
காதார மாக வுற்ற வழிவது மெமக்கு வேறு
ராதார மில்லா தாலு மலேதலில் யாமெ மக்கே
யாதார மான தாலு மகநிரா தார னுமே. 76

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்காதி யெண்ணும்விட் சேபசத்தி - யிதுதனக் காதார மாயையோ டவித்தைக ளிவைக்கெலா மாதிவஸ் தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறுகின்ற தாலுமொரு சூக்கவுட லுற்றபோதே - தோற்றியழி பல்கோடி தூலதநு வொருமூல துகளுடல முற்றபொழுதி, னயசிருஷ் டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில் கின்ற சீவனுக்கு-நாடுமுற் பத்தியில் லாததா லாதி யென நண்ணியே சீவன்முத்தி, யயலிலா துற்ற வுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவனுக்கு-மநிய மா யித்தனைக் கும்முதற் பொருளான தாலுநா மாதியாமே. 77

இப்படியே யெவைகளுக்கு மாதியான வெமக்காதி யிலதாலு மநாதியென்று, செப்புகன்மமஞ்ஞாநம் வேதமீசன் சீவனெனு முபாதிசித்தாயுறுஞ்சகத்துக், கப்பினிரு பாதிசித்தாம் பிரமமாறிற் கற்பிதமா மநாதியைந்தி னுக்குமூல, தப்பறுசித் தினுக்காதி யிலதாலந்தச் சைதந்ய மானநாமநாதியாமே. 78

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுசூக்க வுடலிதனி னிழிதூல வுடலம்விபுவா-மிதுதனினும் விரிவுபா ரிதனினும் விரிவுநீ ரிதுதனினும் விரிவுகநலா,மிதனினுங் காற்றுவிரி விதனினுங் ககநம்விரிவிதுதனினி ரண்யகர்ப்ப - மெய்தும்விரி விதனினவ் வியாகிருதம் விரிவாகு மிதனினவ் வியத்தம்விரிவா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மாலுமட் டிடவொணு தேவிரிந்த - வெழின்மாயையுறுவீச ரவராலு மட்டிடவு மியலாத நந்தவிரிவா, யிதமதுறு மதிப்பா திப்பிரிய மாநமிலு மெய்துமற் றென்றுபெரிதா - யெம்மைமட் டுக்கட்டவொன்றுமில் லாததா லென்றுநாம் விபுவதாமே.

அவதாவ ரத்தினறி வான்மகத் தான்மிரு காதியதி னீசராதி - யவர்களினு நான்குவங் நத்த ரவ ரிற்கன்மி யவரினிற் றீக்ஷிதர்களா,மவரினிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷி யவரில்பிதி ரவர்தமிலு மூலகபால-ரவரினிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர ஞதியவ ரிற்புருஷரா, மவரினிற் குமரரவ ரியா வரினு மேமகத் தாகுநற் றேவிதேவ - னவர்களிரு வர்க்கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம துறுமெமக் கதிகசம ஞம்வஸ்தி லாமஞமே - யமர்கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவஞத லான்மகத் தாகுநாமே. 80

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலிலங்நீர் பற்ற லெனப் பற்றியிடக் காணுமற்ருன், சகலசகத் துட்புறம்பு நிறைந்துநின்ற தம்மிடத்தி லேய மூந்தி யிருக்காநின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே காணலுற்ற பொருவில்சுத்த பரியக்த சகத்திஞே டே, யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்றெருடக்கற் றிருக்குநா நிரஞ்சனனென் றெண்ணுவாயே. 81

அவிருமூ வகையுடலி னுக்குமூ லங்கன்ம மைம்பூத மவைகண்மூல - மமர்சூக்க பூதபௌ திக மவைகண் மூலமத வித்தையுறு சீவனோடு, நவமா யை யுறுசீவ னவர்களுக் கதிகமாய் நவையில்சை தந்யநாமே - நண்ணுகா ரணமான தாலுநற் சச்சி தா நந்தமா நம்மைவிட்டுப், பவமான காரியம தா மூலகி னுக்கயற் படிவமில் லாமையானும் - பகரு கா ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமே பல்வகையதா, நவையான காரியச கத்தினுக் குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலும்கவு - நாடுற்ற சக லத்தி னுக்குமநு திநமுநா நவிலுகா ரணனுகுமே

இப்ப டிச்சக லத்தி னுக்குமி லங்கு காரண மாயுறுங், தப்பி லெற்கொரு கார ணமில தாலு மெய்யுணர் வின்பமா, யொப்பி னுஞ்சக லத்தின் மூல வுருவ மாயின தாலுமே, யெய்ப்பி லாவக மேய காரண னென்ன வேநித மெண்ணுவாய். 83

அகிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சநிதாந மான தே மூலமாக - வமரதல்போற் சர்வவிங் தியசகத்

தொழில்களு மசைவில்லை தந்நியத்தின், விகல
வில் லாததோர் சந்நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம
தாகமிகவும் - விரிவாய்ந டக்கினு மிலகுகரி யாக
வே மேவுநா நாமாகவுந், திகழுபிர விர்த்தியுநி
விர்த்தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற வொன்றினு
லுஞ்-செய்வித்த லில்லாது மத்யஸ்த ஞகவே திந
மிவையை நாடிநின்று, துகளிலாக் கனலிபோற்
சகலவித தொழிலையுந் தோற்றுவிக் கின்றவது
வே- சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சியென் றநுதிநந்
தாய்மநதி னெண்ணுவாயே. 84

அலையினு மநதுபொறி யலையாத தூலவுட
லவைகோடி யலையினுந்தா-னலைவில்பூ தங்களவை
யசையினு மசையாம லமரினு மசைதல்போல,
வலைசூரி யாதிமண் டலமிதனி லலைவைசு வாநா
ஞதியிவித-மலைசுத்த வரையுலகொர் தநுவாக நா
மென்ன வபிமாந முற்றறிவினி, லலைதலுறு மீச
னவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின் மறுசி
ருஷ்டி - யாக்கியலை குமாரா தியரித்த னைக்குமே
யமருதா ஞகவிலகி, யலகிலித் தனைசலந மத

ணேடு கூடியும சையாம லிந்தயாவி - னலைவினுக்
குங்கரிய தாகநிறை சைதந்ய மானநாந் தாணு
வாமே. 85

அப்பினுற் கடமதைப் பூரித்தல் போலவே
யநமயம் பிராணனதனு-லதுமனோ கோசத்தி னுல
துவி ஞாநமய மாங்கோச மதனுலதுஞ், செப்புமா
நந்தமய மதனினுற் பூரித்தல் சேர்த்துநற் சீவனத
னுற் - சேர்பூரி தம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினுற்
றிகழ்பஞ்ச பூதநிறைவாம், தப்பலில் லவையினுற்
பூரித்த லுறுசகஞ் சகமதினு மெங்குநிறைவாய்ச்-
சார்கின்ற மாயாவி சிட்டருந மான்மிகத் தாழ்
வில்பூ ரித்தலுற்றுத், துப்புடைய நம்மினும்
வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதவி லாதவதனுற் -
சொல்லுபரி பூரண நாமென்ன வேநிதஞ் சுகமுட
ன றிந்துகொள்ளே. 86

உடல்பொறிக டம்ன்மிகவும் விரிவதான
வுட்கரணு திகட்குமந்த மேயுடைத்தா, யடருமந்
தக் கரணுதி யாலுமெட்டி யறியவொணு விரிபஞ்ச

பூதங்கட்குந், திடமாயா விசிட்டருக்குங் காலபே
தந் தேசபே தங்களினு லந்தந்தன்னே, யிடமாகக்
காண்கினுமே யந்தமின்றி யியல்சாட்சி யானநா
மநந்தனுமே. 87

அகிலவுந் நதசுத்த மதினென்றி னுக்
கொன்ற தாம்பத்தி னென்றுகுறைவா- யல்கியே
சத்தியும் பிநமாம கத்துமுத லாக்கடினே யந்தமு
லகோ, டிகல்தேவ பாகமு மநுடபா கமுமென்ன
வெய்துபூ தங்களுடனே - யிழியதந் மமத்திமோத்
தமமான பிரமன்முத லெய்துதம் பாந்தவுடல்கள்,
சுகஞாநி யோகியொடு பாசகன் கன்மியாய்த்
தோற்றலுறு சீவாதி-சொல்லீச னீறதாய்த் தார
தந் மியமோடு துலங்குவத் தியாவினுந்தா, னிக
வில்சத் தாகார மாகத்தா ரதந்மியம தெய்தாம
லெப்பொழுதுமே- யிருக்கின்ற சைதந்ய மானநா
மேயென்று மியல்சர்வ சமனுகுமே. 88

அதிட்டாநஞ் சூக்கவுடல் விசிட்டனுக்கு
மமர்நூல தநுக்களவைக் கும்பூதங்க, ளதிட்டாந

மவைக்குமதிட் டாகமாயை யமரீச னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளிபோல, வுதித்தலுறு வாக்குமாத் திரமல் லாம லுளவதிட்டா நந்தவிர வொன்றில்லென் று, மதித்திடநிர் ணயம்பிறந்த வதனற்சித்தாய் வயங்கிடுநாஞ் சர்வாதிட் டாநமாமே. 89

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமு ருதவறி வானநா மேயகண்ட - னவிலுமற் றொருயுத்தி யுலகர்நிர் ணயமருகர் நணுபுத்த ராகமத்து, மவை தேவ ராகமத் தவைபிரம னரியீச ராகமத் தவைபு ராணத் - தவைபார தத்தவையு நீதிசா ரத்தவையு மறைகின்ற கன்மகாண்டத்,தவையுபா சநகாண்ட மவையாவு முபநிடத மவைகளாற் கண்டித்தலா - மவைநிர்ண யஞ்செயறி யெமையொன்று கண் டிக்க வாகாத தாலுமாக, வெவமிலுப நிடதத்தி னதிதபிர மாணம்வே றில்லாத படியினுலு-மியாவு பிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத லாலும்யா மேயகண்டன். 90

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்கிந்த மாய்ப்பிரி வொ டொளிர்சீவ ரொன்றினுக்கொன்-றுறுபரிச்.

சிந்நமாய் நாலைந்து தத்துவத் துடன்மிகத் தோற் றுசூக்க,சரிரங்க ளாமிவைக ளைக்குறித் தபரிச்சிந் நமாய்த்த னக்குளாறு- தத்வமா கப்பரிச் சிந்நமாந் தூலத்த நுக்களிவை யைக்குறித்துப், பரிச்சிந்ந மின்றியொளிர் பூதங்க ளிவைகளைப் பற்றியப ரிச் சிந்நமாய்ப்- பனுமாயை யுறுவீச னுஞ்சாட்சி யாக வே பகருநம் மைக்குறித்துப், பரிச்சிந்ந மானவத னுலுமே நம்மிலும் பரிச்சிந்ந மற்றதொன்று-பன் னவில தாலுமப ரிச்சிந்ந னுமெனப் பரிவினெடு மறிகுவாயே. 91

தாபமுறும் விசிட்டனையா வரித்தல்சூக்க சரீரமிதை யாவரித்த றூலதேகஞ், சோபமுறுந் தூலதநுக் களையுமற்றுஞ் சொல்பூத மவைகளையு மொன்றையொன்று, வாவரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ்சங்க ளவைகளையு மாவரித்த வீசராலு, மா வரிக்கா தவனையுமே யாவரித்த வறிவாநா மநா விருத னுகுந்தானே. 92

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டிடுஞ் சகங் க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து திக்துச் சாட்சியி

னிடத்தி ருந்து, சாட்சிமாத் திரம தாகத் தானழி கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனென் றோர்வாய். 93

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககநம்போ லொ ருப டித்தாய்க், கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறு நித் தியசுத் தாதி, சீலமா மிலட்ச ணத்தைச் சேர்ந் துறை கின்ற தாலே, சாலநாம் பிரம மென்றே சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய். 94

பனுகநவி னிற்கண்ட சீவனீ சுவரசகம் பனுநன்மை தீமைகேள்விப் - படும்வேத வாகமபு ராணசாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்களுந்தா, மனக நவ தைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி னவத் தைமூன் றதனினுங்கா-ணகிலசக மும்மறியு மறி வைவிட வில்லாத வத்தையொன் ருென்றிலகு, மினசகம தந்தந்த வவத்தையைக் கண்டகரி யாக வே யிற்றபடியா-லெண்ணவே வேறொன்று மூன் றுகா லத்தினு மெய்தவந் ததுவுமில்லே, யுனமிகப் போனதும் லெனுமநுப வத்தினு லொன்றுமற்

றில்லையுறுநா-மொருவனே யுள்ளபொரு ளென்ன
வே யநுதிநமு முளமதனி லெண்ணுவாயே. 95

வயல்குளந் தேசமூ ராதிவஸ் தவைகட்கு
மண்ணதே யுருவ மாபோன்-மருவுலகி னுக்குருவ
நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லாலுமின்ப, மயநம்மை
விடவுலக மற்பமில தாற்சர்வ மாமுலக மாகவுறு
நா-மாசர்வ வாத்மாபின் ஞெருயுத்தி நானென்ன
மருவுரைக் கூன்றுகோலா, யயவில்கரி யுருவேந
மக்குறல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண்மு
நிக-ளமாருல கதிபர்பூ தாதிபதி வைசுவா நாஞதி
சீவருக்கு,நயவீச ருக்குநா னெனுமுரைக் கூன்று
கோ லாக்கரிய தானநாமே-நண்ணியிடு மங்கங்கு
சித்திக்கை யான்மிகவு நவிலுசர் வாத்மனமே. 96

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்களியாவுங்
கண்டதன தாகார மானதேபோ, லுனுமவத்தாத்
திரயசக மியாவினுக்கு முறுகின்ற நமதுசத்தா
காரமேதான், வினவியிடு மாகார மானதாலும்
விளங்குசத்தா காரமதை விட்டொடிற், சநநமுறு

சகமதுவே யில்லாதாலுஞ் சாருநா மேசர்வா கார
ணமே. 97

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோன்றினது தானு
மப் பழுதைதனை யன்றியிலதின் - பகர்வந்த வாச்சி
ரம மொடுசொர்க்க நரகாதி பல்தேச மூர்கள்கால,
மியல்சாஸ்தி ரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளென்னு
மை யேழதாக - வெணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதா
நந்தமா யிலகுநம் வடிவதாலு, மயலொன்றி
னுடையவுரு வலதாலு மொருகூத்த னளவில்வே
ஷங்க டம்மை-யமர்தல் போலும்பூமி யொன்றுமே
பல்விகற் பங்களா யாதல்போலுஞ், சுயசத்த தா
யிருக் கின்றதா னொருவனே சுழலுசீ வீசசகமாத்-
தோற்றுபே தங்களா யுறுதலா னுமிகச் சொல்
விடும நேகரூபன். 98

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றினும்
பயிலுமதி யொன்றலாது - பகரிரண் டல்லாது
போலவு மவனவன் பார்வையிற் றோற்றுகநலி,
பலவன்றி யொன்றுதல் போலும்ப டிகமண்ட

பத்தம்ப மிலகுஞாளி - பலவன்றி யொன்ருதல் போலவுங் கநவினிற் பலவிதஞ் சகமிலகினும், பலவன்றி யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பாசகத் தென்றுமிகவும்-பலவிதம தாயிலகி னுஞ்சச்சி தாநந்த பகரிலட் சணமதாயே, பலவான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினுற் பனுசகத் தாகாரமே - பலரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்பமாய்ப் பகருநா மேகரூபன். 99

கநவபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்தமாங் காணனவி லபரமார்த்தங் - கார்மின்னன் மற்றவைக ணிலையிவையி னுளடிமை காயமனே மதலைவீடு, தநமுதலிவ் வுலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதிநிலையாய் - தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன விவ்விதந் தாரதம் மியங்களாகப், பனுவீச சீவசக முழுதுநன் குணரினே பரமார்த்தமல்லதாலும் - பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாதி பரமார்த்த வுருவாதல்போ, லநகநாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மெமக் கழிவுவந் தொருவஸ்

துவு - மாகுபர மார்த்தமா யுற்றிடா தாலுகா மழி
வில்பர மார்த்தனுமே. 100

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண் மற்றதன்
றெனிலுலக மியாதெனிற் புரியினரவம் - போலு
லகு பொய்யதாற் பொருளல்ல வெனிலரவு போ
லுறும் புரியினரவப், பிரமைவர லாமுலகு போலி
ரா நிரவயவ பிரமத்தி லுலகுதானும் - பிரமையென்
பதுதகா தென்றிடிற் ருன்சிவப் பிற்குவமை யற்ற
படிகத், துரையிரத் தப்படிக மென்பிரமை போற்
கசப் புக்குவமை யில்குளத்தை -யுறுகுளங் கைக்கு
தென் றிடுபிரமை போலவு முலகமே போலிராத,
பிரமத்தி லுலகமா ரோபமா மிவ்விதம் பிரமையா
முலகினுக்குப் - பிறங்கதிட் டாநபொரு டீனயன்
றி யிலையதாற் பேசலுறும் வஸ்துநாமே- 101

பிரபஞ்ச மின்மைநிட் பிரபஞ்சம் வாதிகள்
பேதமாஞ் சங்கையுலகைப் - பெயர்த்தறிவை யுறு
வெனச் சுருதிசொல லாலுலகு பேர்த்துவிட
வேண்டுமென்னிற், நிரமில்சக முளதாயி னெரு

வரெத் தநமதாற் றீராது சங்கைசுகர்நற் - றெட்சணு மூர்த்திமுதன் முத்தரா லேசகந் தீர்ந்ததவ் விதமுமக்குத், தருசகமின் ஞாநமிலை யெனில வர்க ளாலிறந் தற்றதே லுலகுதானுந் - தயங்கலுடனிப்போது றக்கணக் கிலையிலாச் சகமதனை யில் லையென்றே, சுருதியும மிழித்திடச் சொன்னதாற் சொப்பநத் துகளுலகி னுலகிலென்றே - துணிவுடன ழித்தலுல கில்ஞாந மாதலாற் றுகளிஞ நிட் பிரபஞ்சன். 102

இயலுநா நாரூபம் வெகுரூப மாஞ்சங்கை யிவையெலாம் பிரமமல்ல - வென்னும்வாக் கியத் திஞ லுலகைத்து டைத்துமிக வேகசித் துருவ தாக, வியல்சுருதி பிரமத்தை நிலைநிறுத் தப்பிரம மெண்ணும்வெகு ரூபமென்ப - தெவிதமெனில் வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரிஞ வினனொருவ னேயநேக, வயலுருவ மேயென்ன விலகல்போல் வெகுரூபி யாயுறும வித்தையாலே - யலகிலொரு பிரமமும் வெகுரூப மேபோல வமரவே யிலகல் கொண்டு,சுயமாக வெகுரூப னென்பதுப சாரமாச்

சொல்லலுறு மாகையாலே-தோற்றிடும வித்தை
தன் னைக்குறித் தென்றுநாங் துகளிலு நாரூபனே.

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேகமதன்
பேதமோ டிந்திரியபேத, மீசர்களின் பேதங்கள்
சீவபேத மெனத்தோற்று மாயாகா ரியத்தினுக்கு,
மாசுறுமா யைக்குமதிட் டாசித்தாய் மருவுசச்சி
தாநந்த நம்மைவிட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு
விலதாலுமே பிரிவிலா வபேதனெனப் பேணு
வாயே. 104

நிருவிசே ஷன்னுயர்வு தாழ்வாம்வி சேஷ
மவை நீங்கினவ னிற்றலோட-னேர்கோண லாதி
யா விலகலுறு மநுடரொடு நிகழ்தருப் பட்சிமுத
லாஞ், சருவமென் விசேஷங்க ளுடனுற்றவ் வடி
வையுஞ் சாரதன் றெழிலுமுறல்போ-றயங்குகி
னும் வெயிலேக ரூபமாய் விபுவதாய் தனிநிருவி
சேஷமாபோற், பொருவிபுப் பிரமமுன் சொல்
விசே ஷத்தொடு பொருந்தியத் தொழில்கடம்
மைப்-பொருந்தல்போ லுறினுந்தொ டக்கிலத

சங்கமாய்ப் புகலுநிர் விசேஷமாயே, யிரிவிலா தூறுமென்று ரைத்தபடி யேயறிஞ ரியல்விசே ஷங்களியாவு - மெமதிடத் திலகலென் றெணிய நுப வித்தலா வியாநிருவி சேஷனுமே. 105

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றதத்து விதமாந் துவிதசக மிலகலினத் துவிதமென்ப தெவிதம், புவியின்மரஞ் செடிகண்முத லானதெ லா முதித்துப் பூமியிலே யிருந்துபுவி யாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை களிற்றோன்றுஞ் சகமறி யுஞ் சாட்சி யானநம் லுதித்திருந்தே யழிந்துவிட லாலே,தவறிலறி வாந்தனைப்போற் பின்னையொரு வஸ்துத் தானிலதா தலினுமே யத்தொய்த னுகும்.

உண்மையறி வாநந்த நமையன்றிமற்ற வுரு மைந்தேழ் தத்துவமா முலகுநினைதவனி, லுண் மையெனத் தோற்றினதந் நினைவுபொய்யானதனு லுள்ளின்மெய்போ லிலகுலகும் பொய்யானதா லுங், தண்மையுல கதுநான்கு வபாவமுறலாலுஞ் சசாதிமுதற் றிரிபேதந் தமக்கிலதினுலு, முண்

மைசுகச் சிற்பிரம மன்றிமுப்பத்தைந்து மொருக்
காலு மிலதாற்சர் வாபாவனுமே. 107

காலமொடு தேசவஸ்து திக்குவந்நங் கருது
கின்ற வாச்சிரம மிவைகடம்மி, லேலவொன்றி
லுள்ளதுமற் றொன்றில்லை யென்னுமிவை யே
முதலா வியம்பாநின்ற, சிலமிலப் பரிச்சேத மற்
றேபத்துத் திக்கினுமற்றெங்குமடி முடியுமற்றுச்,
சாலவுமே சர்வபரி பூரணமாகத் தங்கலினுஞ் சர்வ
தோ முகனென்றோர்வாய். 108

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலே துரிய
வாழ்வே, வயம்பெற நினது நாம வளத்தினை
மிகத்தொடுத்துத், தயங்குமிம் மாலை தன்னைத்
தமியனேன் பிழைத்தற் கேநின், புயந்தனி
லணிந்தெ நாளும் புலையனேன் றனையுங் காவாய்.

(பிராஹ்ம நாமாவலி)

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.

பாயிர முள்படச செய்யுள் 115.

ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞாந தேசிகர்.

திருவடி வாழ்க.

சர்வஞ் சிந்மயம்.

(பிரஹ்ம நாமாவலி.)

இலக்ஷணவிர்த்தி செய்யுள் 115.

முதற் குறிப்பு அகராதி.

அக நோக்க	30	அறிவதுதிருக்கா	29
அகிலசக	50	அறைகின்ற	19
அகிலவுந்நதசுத்த	53	அறைசுயந்தாஞ	35
அடைகின்ற	36	அறைதலுறு	20
அதிகமதாஞ்	44	ஆகின்ற மரண	38
அதிட்டாநஞ்	53	ஆகுமையேழ்	23
அத்தமுறு	34	ஆகுவெளியுறு	24
அப்பினுற்	52	ஆதரமாங்	35
அயர்கருத்தா	24	ஆதாரமென்று	47
அலையினு	51	ஆமயர்வின்	25
அவதாவரத்தின்	49	ஆரணம் புகழ்	7
அவனவன்	17	ஆர்பஞ்ச பூதப்ர	43
அவிருமு	50	ஆற்றுகொலன	15
அவ்விதமாஞ்	42	ஆற்றுமுரு	27
அறிதலுடன	21	ஆனபொறியா	16

இகவுலகம் பரவுலகம்	12	கநவதனில்	57
இதமறு விசிட்ட	48	கநவபரமார்த்த	59
இதுவென்று	36	கநவிடயஞ்	22
இப்படிச்சகல	50	கன்மமொடு	45
இப்படியே	48	காட்சியா	55
இயலுடல்க	47	காலமூன்றினுமே	56
இயலு நாநாரூப	61	காலமொடு	64
இலகு சிவனென்	38	காலமொரு	11
இன்னலே யுருவ	9	காரணமான	7
ஈநவிடமுறு	40	கொள்கின்ற	20
உடல்பொறி	52	சகமதனைப்பிர	10
உண்மையறி	63	சகலமுமே	42
உருவமில்லாத	39	சத்துவமாங்	23
எவமவித்தை	46	சித்தரும் பரவா	7
ஏகதேசத்துடனெக்	16	சீவனற்றெழிறனிற்	32
ஏற்றுபிரவிர்த்த	37	சுயம்பிரகாச	64
ஒருவருக்கொருவர்	54	செடமாகி	30
ஒருமொருகூத்தாடி	19	சொல்லலுறு	9
கட்டுண்டவன்	34	ஞாநமில் காலங்	10

ஞானமுதித்ததன்பி-	12	நிருவிசேஷன்னுயர்	62
ஞானமுதித்ததன்பி-பு	13	பகர்தலுறு நூங்	14
தநதாகியாதி	21	பகருமுட லுறுங்	17
தாபமுறும் விசிட்ட	55	பகர்புனலி	49
தானலவாயுறும்	15	பயமற்ரோ	40
திதசாக்ஷி	46	பயில்சர்ப்ப மென்	58
திநமாதம் வருட	11	பலகணி வெயி	17
துவிதமென்ப	63	பலசட்டி	58
தூய்தற்ற கிரக	23	பனுகநவினிற்	56
தேசமதன் பேத	62	பன்னுபாயிரக் கவிக	8
தேகியென்று	44	பிரகிருதி யின்மை	33
தோடமெனும் வாத	16	பிரபஞ்சமின்மை	60
நவைகாலமாதியாற்	54	பிரமத்திற் குரிய	8
நழுவல்சுத	25	பிராரத்த கன்மமதா	13
நனிவாத பித்தஞ்	13	பிரிவதாம்	41
நாசமுறல் சாமற்ற	28	பிறிவுறு மெத்	45
நாமிலமேலேங்	10	புரிவஸ்து	60
நானெனமூன்	31	பெலமுடனே	18
நானென்று மாநத்	15	மயிர்நகந்	43

மலையுமாக	27	வானவரசமாங்	7
முன்னும்பிழி	41	விறகினி லுண்டாம்	39
மூலவஞ்ஞாந	26	விளைதலுறுஞ்	42
வயல்குளங்	57		——
வரமானபிர	31	ஆகச் செய்யுள்	115
வரமில்சம்	33		——

இலக்ஷணவிர்த்தி 108 நாமங்களுடன் கவி 108க்குத் தலைப்பு.

1. சுணைநிர்வி காசொல்ல ஞாநவடி இன்னலே அசங்கன்ஞா நமில்காலந்த-சுயம்ப்ரகா சகமதனை சொப்ரகா நாமிலமேல் ஆநந்த காலமொருமூ, அணைசத்ய திநமாத நிஷ்கிரிய இகவுலக முத்தன்ஞா நமுதித்ததன் - அகர்த்தாஞா நமுதித்த அபோக்தாபி ராரத்த நிருபத்திர நனிவாதபி, நிணைநிர்லே பகர்தலுறு நிர்ச்சம்பந்தானலகூடஸ்ஆற்று ஆத்மாநானென்-நிர்த்தோஷதோடமெனும் அப்பிரமே ஆனபொறி பிரத்யக்ஷ ஏகதேச, தீணைஅணு பலகணி அசரீர பகருமுட நிரிந்திரியன் அவனவன் சான்-திஅப்பி ராணபெல அமநசுஓ ருமொருகூ நிர்மலன் அறைகின் படையே.

2. படைசுத்த கொள்கின்ற புத்தன் அறைதலுறுசர் வஞ்ஞன்அறி தலுடன்-பரமானந்தநதாநீ சம்புகந விடயஞ்சு அசலன்தூய் தற்றகிரக, அடைநிர்க்குண சத்வநிர் விகற்ப ஆகும் நிரா

கார ஆகுநித் தியமுக்அயர் - அநாதிமுத்ஆமயர்
அச்சுதன் நழுவல்சுத க்ஷேத்ரக்ஞன் மூலவஞ்ஞா,
திடைமனோ வாசாம லையும்அவ்யா ஆற்றுமுரு
அக்ஷரன் நாசமுறல்ச - திருக்குஅறி வதுபிரத்தி
யக்குஅக நோக்கமந சின்மாத்ர செடமாகிய,
நிடைசத்து நானெனநி ரீசுவரன் வரமான நிர்ச்சீ
வன் சீவனற்றே - நிஷ்ப்ரகி பிரகிருதி அசம்சாரி
வரமில்நிர்ப் பெத்தன்கட் டுண்ட அலையே.

3 அலைநிரவ அத்தமுறு அபரோக்ஷ
ஆதார மாஞ்சுயம் அறைசுயந்தான்-அகேயன் இது
வென்றுஅநு பாதேய அடைகின்ற அப்பிரவிர்
எற்றுபிரவி, சலைசிவன் இலகுசிவ னென்அமிர்
தன் ஆகின்ற மாநிரூபன் உருவமில்லா-சாந்தன்
விறகி ஷிலுண்டாம் அபயன்பய மற்றேன்நித்
தியாநந்த ஈனவிடமு, மலைநிர்வி ஷயபிரிவ
தாஅநு தனன்முன்னு புராதவிளை சூந்யசகல-
மகாசூந்ய அவ்விதம் நிவிர்த்தன்ஆர் பஞ்சபூ
அகாமமயிர் அலோபன்தேகி, மிலைஉன்ன

தன்அதிக அக்குரோ தனன்கன்ம மொடுநித்தி யன்பிரிவுறு- மெத்சர்வ கததித சர்வாதார் எவமவி நிராதார்ஆ தார மனையே.

4. மனைஆதி இயலுடல் அநாதிஇப் படியேயெ விபுஇத மறுவிசிட்ட - மகத்துஅவ தாவரநி ரஞ்சநன் பகர்புனலின் காரணன் அவிரு மூவ, பழையகா ரணன்இப்ப டிச்சாக்ஷி அகில சக தாணுஅலை யினும்மநது - பரிபூர்ணன் அப்பி னுல் அநந்தன்உடல் பொறிகடமின் சர்வசமன் அகிலவுந்ந, அனைசர்வா திஷ்டாந அதிஷ்டாந அகண்டநவை அபரிச்சிந் ஒருவருக்கொ-அநாவிரு தன் தாபமுறும் சர்வகா ரணன்சாக்ஷி யாபிரமம் காலமூன்றின், தழையதார்த் தபனுகந சர்வாத் மா வயல்குளம் சர்வாகா ரன்கநவ - தனில்அநே கரூபபயில் ஏகரூ பலசட்டி பரமார்த்த கநவ அனியே.

5. அனிவஸ்து புரிவஸ்து நிட்ப்பரபிர பஞ்சநா நாரூப இயலுநாநா-அபேதன்தே சம

தன்பே நிருவிசே ஷன்நிருவி அத்வைதன் துவித மென்ப, சநிசர்வா பாவன்உண் மையறி சர்வதோ காலமொடு தேசுயம்பி-சற்குரு பதந் துதித் தோதினோர் யாவர்க்குந் தடையின்றி மநநமாமே.